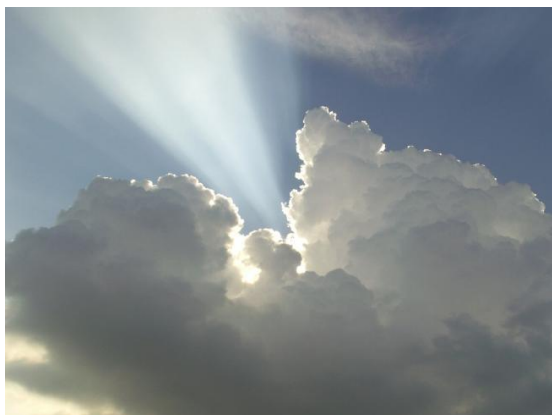

Lectorium rosicrucianum
Međunarodna škola zlatnog ružina križa

Tihe stvari

*Tko ne zna ništa o cilju,
ne može ni put poznavati.
U istom se krugu cijeli život vrti;
kada do kraja dođe,
na kojem je već bio,
smisao je još manji.*

*Tko za cilj ne zna,
već danas ga može iskusiti;*

*ako vjeruje samo za božanskom istinom;
ako u taštini nije
potpuno izgubljen
i opijen vinom vremena.*

*Tko pita za tihe stvari
i tko se usuđuje,
svjetlo će doći;
tko ne može tražiti,
kao da je slobodan,
ostaje u kružnom toku zablude
sedmerostrukoga vela.*

Koliko smo već ciljeva imali u svom životu? Poslovnih i privatnih ciljeva – priznanja, ljubav, obitelj i mnoge druge.

Neke od svojih ciljeva možemo ostvariti. Ipak, u nama se može pobuditi osjećaj da ne idemo dalje, nego da stojimo u mjestu.

Tada si postavljamo nove ciljeve i kružni tok se nastavlja.

Christian Morgnestern ide korak dalje! On u svojoj pjesmi promatra jedan jedini cilj. Daje nam savjet da nepotonemo u taštini, da ne ostanemo usmjereni samo na sebe same čak i ako taj cilj možda još ne poznajemo, nego u najboljem slučaju samo slutimo ili osjećamo vjernju za svjetlom. Šim pokušamo postavljati pitanja o tihim stvarima, kada pitanje o smislu, o božanskoj istini u nama postane dovoljno snažno, možemo ga iskusiti sada!

Dragi prijatelji, božanska istina je u nama! Samo mi uvijek iznova gubimo tu slutnju, taj unutarnji dodir. Stoga nam se kaže: „Tko ne zna ništa o cilju,
ne može ni put poznavati. U istom se krugu cijeli život vrti. Kada do kraja dođe na kojem je već bio, smisao je još manji.“

Jasno da postoje mnogi ciljevi u ovoj prirodi – koji vode beskrajnim kruženjima.

Ali, postoji drugi cilj, oslobodilački cilj, s kojim se možemo povezati.

Ali kako je to moguće, kada je taj drugi tako teško prepoznati i još teže ostvariti?

Ljudi doživljavaju svoju pravu unutarnju zadaću kada spoznaju „sedmostruki veo“ prijevara i kada je uz pomoć snage

osvještavanja mogu?a preobrazba.

Tada je ponovno djelatna iskra u srcu „...*ako ?ezne samo za božanskom istinom.*“

Mi ljudi moramo i?i tim putem iskustava tako dugo dok se u nama ne rasplamsa ?ežnja za pravim ciljem.

Taj put možemo u sebi spoznati kao pustinju – ali isto tako i kao gotovo neopisivu sre?u, naime onda kada u našoj nutрини možemo prepoznati mali komadi? istinskoga života ili sje?anje na prvobitno porijeklo.

Tada postajemo tragatelji i više ne dopuštamo da nas opije vino vremena, jer smo dobili slutnju o izlazu iz ovoga kruga u kojemu se vrtimo. Zato postoje Duhovne škole koje nam stoje na raspolaganju kao pomo? u trenucima unutarnjeg razvoja.

Duhovne i misterijske škole u svim su vremenima bile i jesu pomo? ljudima koji su ?uli nježni zov unutarnjega glasa i slijede ga na koji god na?in.

U Duhovnoj školi bivaju skupa vo?eni ljudi koji traže i ponovno uspostavljaju povezanost izme?u prvobitnoga božanskoga podru?ja i prirodnoga poretka.

Ali Duhovne škole nisu nikada cilj, nego samo instrumenti na putu.

Ono što vi od Škole vidite samo je najmanji djeli? Škole. Vama su poznate gra?evine, centri, konferencijska mjesta, knjige koje objašnjavaju zov u srcu i možda pjesme koje pjevamo u hramu.

Tako?er vam je poznata tiha atmosfera u hramovima i možda ste doživjeli da je uslijed toga u nama jedan komad puta, koji je neposredno pred nama, bio osvijetljen. U hramu se povezujemo s jednim ciljem. Kao u bljesku možemo spoznati stvari kakve jesu i po?eti tako „...*pitati za tihe stvari*“.

Srce se otvara i može se razviti dalekosežni proces ?iš?enja srca. Snaga zra?enja koju nazivamo Krist pruža nam ruku i pozdravlja nas kao izgubljenog sina.

Po?inje proces velikog dosega i zna?aja: preokret, posve?enje smislu našega života.

Taština prirode – naša ja-centralnost, zbog koje se *vrtimo u krugu* biva zamijenjena unutarnjim znanjem srca.

Tako možemo postati dijelom polja snage Duhovne Škole, polja izme?u našega sadašnjega postojanja i naše istinske domovine, da bismo po?eli duhovni put iz zemaljskoga kružnog toka.

Source:

<https://www.lectoriumrosicrucianum.hr/hr/artikel/tihe-stvari>